

quæ valent ad confirmandum. Manifestum igitur est solvere eum, qui aut demonstrat, aut objectionem affert, contra verò demonstrat id, quod oppositum est. Ut si demonstrat factum esse, iste non factum esse, sin autem non factum esse, iste factum esse. Quare hæc quidem non erit differentia: iisdem enim vtuntur ambo. Nam quia non est, aut est, enthymemata afferunt. Obiectio autem non est enthymema. sed quemadmodum in Topicis, dicere opinionem aliquam, ex qua erit manifestum, non esse syllogismo conclusum, aut falsi aliquid assumptum esse. De exemplis quidem, & sententiis, & enthymematibus, & omnino iis, quæ pertinent ad mentis agitationem, & vnde iis abundabimus. & quomodo ea soluemus, dicta sunt à nobis tam multa. Reliquum est explicare, quæ pertinent ad elocutionem, & dispositionem.

A κατασκευαστικῶν δὴλον γὰρ ὅτι, ὅτι λέγει ἄλλοθι ὁ δειξάς, ἢ ὁ ἔνστασι ἐνεργῶν αἰταποδεικνύοισι δὲ τὸ ἀντικείμενον· οἷον, εἰ ἔδειξεν ὅτι γέροντες, εἰ δὲ οὐ γέροντες· εἰ δὲ οὐ γέροντες, εἰ δὲ οὐ γέροντες. ὡς, αὐτὴν ἄλλοθι αὐτὴν ἢ διαφορῶν· τοῖς αὐτοῖς γὰρ χροῖται ἀμφοτέρω· ὅτι γὰρ ἐκ ἐστίν, ἢ ἐστίν, ἐνθυμημάτων φέρονται· ἢ δὲ ἔνστασις ἐκ ἐστίν ἐνθυμημάτων, ἀλλὰ καθεαυτῶν ἐν τοῖς τοπικοῖς τὸ εἰπεῖν δόξαν πινά, ἐξ ἧς ἔσται δῆλον, ὅτι οὐ συλλογισμῶν, ἢ ὅτι ψευδὴς πείλησεν. ἑαυτὸν μὲν παρεδειγμάτων καὶ γνησίων, καὶ ἐνθυμημάτων, καὶ ὅλων τῶν περὶ τῶν διαίσεων, ὅθεν τε ὑποπόρισται, καὶ ὅς αὐτὰ λύσεται, εἰρήσεται ὑμῖν ποσῶτα. λοιπὸν δὲ διαλεξέτω περὶ λέξεως, καὶ τάξεως.

ARISTOTELIS
artis Rhetoricæ

LIBER TERTIUS.
CAPVT I.

QUONIAM tria sunt, quæ oportet præcipere de oratione, vnum quidem, ex quibus fides erit: alterum verò de elocutione: tertium autem, quomodo conueniat ordinare partes orationis, fides quidem dictum est, tum ex quot sit, quia ex tribus est, tum hæc cuiusmodi sint, tum quamobrem hæc sola, aut enim eo quòd ipsi aliquo modo affecti sint iudicantes: aut eo quia cuiusdam modi existentium dicentes, aut eo quòd demonstratum sit, persuadentur omnes. Dictum verò etiam est, enthymemata vnde sint paranda. Sunt enim partim formæ enthymematum, partim loci. De elocutione verò consequens est dicere. Non enim sat est habere, quæ oportet dicere: sed necesse est etiam hæc, vt oportet, dicere: & valet multum ad id, vt appareat cuiusdammodi oratio. Ac primum quidem quæ situm est secundum naturam, quod factum est primum, res ex quibus possint persuaderi. Alterum verò, quomodo eadē elocutione exponantur. Tertium autē horū, quod vim habet maximā, & nondum tentatum est, ea, quæ pertinent ad actionem. Nam in Tragicam & Rhapsodiam serò venit. Agebant enim ipsas Tragedias Poëta primum. Manifestum igitur est etiam in Rhetorica esse idem,

C
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
τέχνης ρητορικῆς, τῆς εἰς τρία
τὸ τρίτον.

Κεφάλαιον α.

ΠΕΙΔΗ δὲ τρία ὄντι ἃ δεῖ παρασκευασθῆναι περὶ τὸν λόγον· ἓν μὲν, ἐν τίῳαν αἰτίσεις ἔσονται· δεῦτερον δὲ, περὶ τῶν λέξεων· τρίτον δὲ, πῶς καὶ τὰς αἰτίας τὰ μέρη τοῦ λόγου· περὶ ἑαυτῶν πείσεων εἴρηται, καὶ ἐκ πότων, ὅτι ἐκ πετῶν εἰσὶ, καὶ ταῦτα πάντα, καὶ διὰ τὴν ποσῶτα μόνον· ἢ γὰρ τὰ αὐτοῖς πειποθέναι οἱ κρινόντες, ἢ τὰ ποιοῦσι πινά· ὑπολαμβάνειν ἐν λόγοντας, ἢ τὰ λόγοντας δεῖ γινῆαι, πείθονται πάντες. εἴρηται δὲ καὶ τὰ ἐνθυμηματα, πῶθεν δεῖ παρασκευασθῆναι· ἐστὶ γὰρ, τὰ ἑαυτῶν, εἰδὴ τῶν ἐνθυμημάτων· τὰ δὲ, τῶν ποτῶν. περὶ δὲ τῆς λέξεως ἐχόμενον ὄσιν εἰπεῖν· οὐ γὰρ λόγον καὶ τὸ ἐχειν ἃ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀνάγκη καὶ ταῦτα ὡς δεῖ εἰπεῖν· καὶ συμβάλλεται πολλὰ πρὸς τὸ φανῆναι πῶς τὸν λόγον· τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἐξ ἡτέρας καὶ φύσει, ὅσῳ πέρυκε πρῶτον, αὐτὰ τὰ παρασκευαστὰ ἐκ τίνων ἔχει τὸ πείθον· δεῦτερον δὲ, τὸ ταῦτα τῆ λέξεως διασκευασθῆναι· τρίτον δὲ τούτων, ὃ δυνάμειν μὲν ἔχει μαχίστην, οὐ πῶς δὲ ὅτι καχεῖρηται τὰ περὶ τῶν ὑποπόριστων, καὶ γὰρ εἰς τῶν παρασκευαστῶν, καὶ ἄλλοθι αὐτῶν παρῆλθεν ὑπερέννοτον γὰρ αὐτῶν τὰς βαρῶνας οἱ ποιῶνται τὸ πρῶτον. δὴλον οὖν ὅτι καὶ περὶ τῆς ρητορικῆς ὄσιν τοῖς τοῖστον, ὡς ἔσται